

[Hendriksen.]

gennemført i det samme høje Ting for en Time siden: Vi har imidlertid set ganske bort fra alle Formaliteter i Betragtning af, at de tre Partier, som er enige om at gennemføre Lovforslaget, har ønsket det behandlet her i Dag.

Mit Parti ser med megen Sympati paa de Principper, der er nedfældet i Lovforslaget, og naar vi alligevel lige saa lidt i dette som i det andet høje Ting kan tiltræde Lovforslaget, er Grunden som angivet ved Behandlingen i Folketinget den, at man har nægtet Mindretallet Oplysning om, paa hvilken Maade man agter at tilvejebringe Dækning for Udgiftsbeløbet. Medmindre den højtærede Socialminister kan give mit Parti Oplysning om, paa hvad Maade man agter at tilvejebringe Dækning for de Udgifter, som vil flyde af Loven, maa jeg anbefale mit Partis Medlemmer at undlade at stemme ved tredje Behandling.

Veistrup: Det Lovforslag, som vi her behandler, har to Formaal. Det er for det første en Kriseforanstaltning for Landbruget, specielt for den Erhvervsgren indenfor Landbruget, som omfatter Kvægbruget, og ingen kan jo være blind for den uhyre mørke Situation, hvori dansk Landbrug efter de senere Tidens Begivenheder befinder sig. Dernæst er det tænkt som en hjælpende Haand til de Mennesker, som Krisen har ramt gennem Arbejdsløshed. De Detailbestemmelser, som findes i Lovforslaget, skal jeg ikke komme ind paa, da jeg ikke har noget som helst at indvende imod dem. Jeg haaber, man vil være i Stand til at administrere Loven efter dens Hensigt. Det siger sig selv, at det Kød, som udleveres, maa være Kød, som er anerkendt — Lovforslaget giver ogsaa Udtryk derfor —, saa at Befolkningen er sikker paa, at det ikke er en anden Klases Vare, som man skal være bange for at modtage.

Der har Mand og Mand imellem været fremsat Betæneligheder med Hensyn til Gennemførelsen af Lovforslagets Bestemmelser, og en af de Ting, som særlig har været nævnt, er det Spørgsmaal, om der kunde tænkes at opstaa en Handel med de

ærede Socialminister opmærksom paa det, fordi der maaske kunde etableres en Ordning, som gjorde det umuligt at foretage den Slags Handler, som maaske kunde faa uheldige Konsekvenser. Jeg kunde tænke mig, at de saakaldte Kød kort kom til at lyde paa Navn, og at de ikke kunde benyttes af andre end netop den, paa hvis Navn de lød. Jeg gør, som sagt, den højtærede Socialminister opmærksom paa, at der Mand og Mand imellem har været fremført disse Betæneligheder, og jeg henstiller til Ministeren at finde Midler til at hindre Misbrug af den Art, jeg her har nævnt.

Jeg anbefaler Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

M. C. Jensen: Det foreliggende Lovforslag er fremsat i Relation til Loven om Vinterhjælp til kriseramte Personer, og den højtærede Minister udtalte jo ogsaa i sin Indledningstale, at det var Tilfældet. Jeg har forstaaet Loven om Vinterhjælp til kriseramte Personer saaledes — og den kan formentlig heller ikke forstaaes anderledes —, at det ikke alene drejer sig om Hjælp til arbejdsløse, men om Hjælp til Personer, der er i en saadan Trang, at det af Kommunerne skønnes rimeligt, at de faar denne Krisehjælp. Jeg har netop nær Tilknytning til et Erhverv, som desværre har adskillige saadanne Personer indenfor Erhvervet.

Det Lovforslag, der nu er til Behandling, har, som jeg begyndte med at sige, Tilknytning til Loven om Vinterhjælp, og der staar i dets § 1, at der kan tildeles saadanne Personer, som kan faa Vinterhjælp, Kød til et Beløb, der er nærmere fastsat i Lovforslagets § 1. Men saa tilføjes der:

„for hver Person . . . , der den 10.

Februar 1933 stod tilmeldt som arbejdssøgende“.

Nu stiller det sig saaledes, at der er adskillige Mennesker, der ikke er tilmeldt som arbejdssøgende, men som er i en saadan økonomisk Trangssituation, at Kommunalbestyrelserne maa skønne, at det efter Loven om Vinterhjælp til kriseramte Personer vil være rimeligt at yde dem Vinterhjælp, og jeg vil da gerne spørge Ministeren, om det forholder sig saaledes, at for disse Mennesker, som Kommunerne har ydet Vinterhjælp